

तन्त्रिका स्त्री तन्त्रयते तन्त्रि ई ततः स्वार्थे क पूर्वाणो
ह्रस्वः । गुडूच्याम् । अमरः ।

तन्त्रि स्त्री तन्त्रि-इ । १ तन्त्रग्राम् २ तन्त्रायां च “अपेततन्त्रि
धर्मसात्मा शक्त्या सत्समयाश्रितः” भा० आहु० १४२अ० ।

तन्त्रित त्रि० तन्त्रा तन्त्रा जाताऽस्य तार० इतच् । आ-
लस्ययुक्ते “धार्मिको नित्यभक्तश्च पितृनिवृत्ततन्त्रितः”
भा० शा० १२७११ । “गव्यं दीर्घेण कालेन युक्तो नात-
न्त्रितेन च” भा० आहु० १६२ अ० । “अतन्त्रिता सा
स्वयमेव वृत्तकान्” कुमा० ।

तन्त्रिपाल पु० सहदेवे तन्त्रिपालगच्छे वृत्तम् ।

तन्त्रिपालक पु० जयप्रपराजे शब्दम् ।

तन्त्री स्त्री तन्त्रि-ई । १ वीणायुगे २ गुडूच्यां ३ देहसिरायां
मेदि० । “स ददर्श स्वमांसस्य कुतन्त्रीं विततां मुनिः”
भा० शा० १४अ० । ४ नदीभेदे ५ नाद्यां ६ युवतीभेदे शब्द० ।
अस्य डीबलत्वाभावेन बहुव्रीहौ स्वाङ्गे नाडीतन्त्र्योः
पा० न कप् तदभावेऽपि न ह्रस्वः । बहुतन्त्रीणीं वा
बहुतन्त्र्योर्धमनीं” वि० कौ० । स्वाङ्ग इत्युक्तेः बहुतन्त्र्योका
वीथेतादो कश्च । “सप्ततन्त्री प्रथिता चैव वीणा”
भा० व० ११४अ० । अस्माङ्गत्वेऽपि आर्धत्वात् न कप् ।
७ रज्ज्वी “न लङ्गयेत् वत्सतन्त्री” भट्टः “यस्य वाचा प्रजाः
सर्वा गायन्त्येव यन्मिताः” भाग० १।५।८ । ८ वीणा-
याम् “कण्डूयमानः सततं खोकानटति चञ्चलः । वट्ट-
यानो नरेन्द्राणां तन्त्रीर्वैराणि चैव ह” हरिवं० ५७अ० ।

तन्त्रग्र न० इत० । तन्त्रू नामन्ये ततोगृहा० ङ् । तन्त्रग्रोय
तन्त्रवादो लि० ।

तन्त्री(स्त्री) अव्य० तन-वा घी । अस्यादिगणे तस्त्रीत्यल
पाठान्तरम् पृषो० स्त्रीकारे व्यस्युपगमे । गतिसंज्ञकत्वात्
समासे तन्त्री(स्त्री)कथ्य ।

तन्त्रा स्त्री तन्त्रि-भावे ण्य । १ ईश्वरनिद्रायाम् २ आलस्ये च
हेमच० “तमोवातकफात्तन्त्रा” इति वैद्यकम् तन्त्रक्षणञ्च
“तन्त्रियाद्येभ्योर्विभक्तिर्गौरवं जृम्भणं क्लमः । निद्रार्तस्थेव
यस्यैका तस्य तन्त्रां विनिर्दिशेत्” भाष्यः
“शुचिर्गुरुवचोदक्षस्तन्त्रानिद्राविपर्ययः”
“विषयेन्द्रियसंभोगस्तन्त्रालस्यविवर्जनम्” याज्ञ० । निद्रायां
प्रबुद्धस्य क्लमाभावः । तन्त्रायां तु प्रबुद्धस्यापि क्लम इत्य-
नयोर्भेदः । तन्त्रा च सुखस्य भाव्यां निद्रायाः कन्या
प्रोतेर्भगिनी यथाह “निद्राकन्या च तन्त्रा सा प्रीति-
रन्या ह्युत्तमये । याम्यां व्याप्तं जगत्सर्वम्” शब्दार्थचि०

धृतवाक्यम् १ पङ्क्तिच्छन्दश्चि न० । “तन्त्रं छन्दः”
यजु० १५।५ । तन्त्रि सादे मोहे च तन्त्रिति सीदति
स्वानसंकोचेनेति तन्त्रं श्रेणी “पङ्क्तिर्वै तन्त्रं
छन्दः” इति श्रुतेः वेददो०

तन्त्रयु लि० तन्त्राभास्यं याति या-कु पृषो० । आलस्ययुक्ते
“मो घु ब्रह्मैव तन्त्रयुर्भूयो वाजानासु” ऋ० ८।६२।३०
“तन्त्रयुरालस्ययुक्तः” भा०

तन्त्रवाप पु० तन्त्रवाप+पृषो० । तन्त्रवाये शब्दार्थचि० ।

तन्त्रालु लि० सौ० तन्त्रि-आलुच् । १ ईश्वरनिद्रायाम् २ आलस्य-
युक्ते च जटाधरः ।

तन्त्रि स्त्री सौ० तदि-क्रिन् । १ ईश्वरनिद्रायाम् २ आलस्ये च
उष्णादिको “विभक्तनक्तन्त्रिवमस्ततन्त्रिया” किरा० तन्त्रि-ई
तन्त्रीत्यपि तत्तार्थे व्ययं न डीबलत्वेन न लुकोपः । तन्त्रीच
अत्यन्तश्रमादिना सर्वाङ्गेन्द्रियाप्रभुत्वम् । सर्वाङ्गेन्द्रिय-
निमीलनापादकत्वात् तथात्वम् । “मुधा च तन्त्रा च
विपद्यतां गतः” रामा० अव्यो० ८० अ० । “गततन्त्री-
क्लमो वापि लब्धेनेतो महारथो” १८८अ० । जिततन्त्रीः
गततन्त्रीः इत्यादौ डीबलत्वाभावाच्च ह्रस्वः न वा कप् ।

तन्त्रिज पु० यदुवंशे कनवकन्यपुत्रभेदे “तन्त्रिजस्तन्त्रिपालश्च
सुतो कनवकस्य तु” हरिवं० १५ अ० ।

तन्त्रित लि० तन्त्रा जाताऽस्य तार० इतच् । जातालस्ये “य
इदं धारयिष्यन्ति धर्मशास्त्रमतन्त्रिताः” “अतन्त्रिता सा
स्वयमेव वृत्तकान्” कुमा० । अतन्त्रितेति पाठान्तरम् ।

तन्त्रिपाल पु० यदुवंशे कनवकन्यपुत्रभेदे तन्त्रिजशब्दे दृश्यम्
तन्त्रि स्त्री तन्त्रयति नी-वा० ङि । (चाकुल्या) चक्रकुल्यायां
रत्नमाला । तन्त्रित्यपि पाठः । पृषो० ।

तन्त्री स्त्री तहः कथा स्त्री गुणवचनोदन्तत्वात् वा डीप् ।
१ कथाङ्गां स्त्रियां तनुगच्छे उदा० “अप्रभूतमतनीयवि
तन्त्री” भाष्यः । २ शास्त्रपण्यां (शालपान) राजनि०

तन्त्रय लि० तदात्मकम् तदु-चयट् । तदात्मके “तन्त्रयं विद्धि
मां विप्र ! धृतोऽहं येर्मया च ते” हरिवं० १६६ अ० ।

तन्त्रात्र न० तदेव एवार्थे मात्राच्च सा मात्रा यस्य वा । सांख्या-
दिभिर्ज्ञेयु गन्दादिषु नत्वेषां शान्तादिर्विशेषोऽस्ति । यद्योक्तं
विष्णुपुराणे “तस्मिं तस्मिंस्तु तन्मात्रास्तेन तन्मात्रता
कृता । तन्मात्राण्यविशेषाणि अविशेषास्ततो हि ते । न
शान्ता नापि घोरास्ते न मूढाश्चाविशेषाः” इति ।
“तन्मात्राण्यविशेषास्तेभ्यो भूतानि पञ्च पञ्चभ्यः । एते
कृता विशेषाः शान्ता घोराश्च मूढाश्च” सा० का० ।